

REZONANSE

Kam tad pieder
šķūnīši?

Laikrakstā „Novadnieks” š.g. 26. novembra Nr.100 (6459) ievietota fotoinformācija „Tā, lūk, dzīvojam”, kurā nepamatoti izteikta pretenzija Līvānu Melioratīvās celtniecības valsts uzņēmumam (bijušai PMK—21). Fotogrāfijas atēlotie šķūnīši pieder Līvānu dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas pārvaldei.

Līdz ar to mūsu uzņēmums nevar rast ne līdzekļus, ne materiālus, nedz arī projektu un atļaujas šķūnīšu nojaukšanai un jaunai celtniecībai.

Lūdzam publicēt atsaukumu laikrakstā.

J.Romāns,
Līvānu MCVU direktors

Redakcijas piebilde. *Diemžēl redakcija Romāna kunga lūgumu šoreiz ne nekādā veidā neapņemas, un nekā nevar atsaukt. Ja Romāna kungs būtu uzmanīgāk izlasījis minēto informāciju, tad viņš pamanītu, ka avīzē 26.novembra numurā mēs citējām oficiālu dokumentu, proti — Preiļu rajona Tautas deputātu padomes sesijas lēmumu, kuru redakcijai nav tiesību nedz atsaukt, nedz arī atcelt.*

VIEDOKLIS

Privatizācijas sākums

Oktobra beigās sanāca kopsaimniecības „Dubna” pilnvarotie, lai izvēlētos privatizācijas komisijas locekļus. Par tādiem apstiprināja vienpadsmit cilvēkus, vairākumā kantora darbiniekus, jo viņiem būs jāstrādā galvenajā darba laukā, nāksies rakņāties grāmatās, lai savāktu ziņas, kā saka, savāktu galus kopā. 8.novembrī visi komisijas locekļi bija sapulcējušies, lai vienotos par principiāliem jautājumiem un ķertos pie darba. Līdz Jaungadam visiem tagad strādājošajiem un arī agrākajiem saimniecības biedriem jāzina, cik kuram mantas pieder. Pārnuvu rezultātā tika apstiprināts variants, ka mantīgās pajas aprēķināšanai jāņem tīrās cenas. Piemēram, govys tagad maksā četrus tūkstošus. Vadoties no šīs cenas, toreizējās pēckara laiku zemnieku govys, ko viņi nodeva kolhozā, varētu vērtēt pusotra vai divos tūkstošos rubļū. Zirgi, protams, iznāktu divreiz dārgāki. Pēc tādiem pašiem pamatnosacījumiem, ņemot vērā toreizējo cenu atbilstību, vērtējams arī no zemniekiem savāktais inventārs. Grūtāk būs attiecībā pret dzīvokļiem mājām, saimniecības ēkām, citiem nekustamā īpašuma objektiem — tie šodien izmaksā bargu naudu.

Problēma mums ir ar bijušajām ūdensdzirnavām, kas piederēja Sondoru ģimenei — dzirkmeņu un metāla daļas bijušā kolhoza „Miers” laudis atveda uz Timenovu un arī tagad tur tie mēģina, bet pašu ēku nācās nojaukt, jo, palikuši bez uzraudzības un remonta, tā draudēja sagāzties. Uzcelt no jauna dzirkmeņu kopsaimniecība nespēj, varbūt šai ģimenei to vietā atdot kādu māju ciematā? Cilvēkiem pārvācoties tuvāk zemei, tās paliek tukšas. Daudz problēmu būs arī ar lopu novietnēm un iekārtu — vai kāds tās gribēs ņemt uz savu paju? Nav zināms, kam varēs piedāvāt apsestos laukus.

Lai kaut cik taisnīgi aprēķinātu darba pajas daļu tiem, kuri strādājuši kolhozā un darīja to būtībā par velti, grāmatvedības vadošie darbinieki izstrādājuši īpašu papēmienu. Viņi izskaitlēja, ka dienas vidējā izpeļņa var sastādīt 7,30 rubļus. Šis skaitlis tad arī būs par koeficientu turpmākajos aprēķinos. Tas no visiem komisijas locekļiem prasīs gan centīgu darbu, gan arī goda prātu, lai nevienam nenodarītu pāri.

Tādas ir mūsu ieceres un pirmie soļi. Domāju, ka pāreja uz paju sabiedrību būs ne tikai novecojušās kolhoza izkārtnes nomaiņāšana ar jaunu, bet arī solis ceļā uz privatizāciju. Kopsaimniecības locekļi precīzi zinās, kāda ir katra daļa „kopīgajā katlā”. Te nekādā ziņā nedrīkst pieļaut neprecizitātes un kļūdas.

Antons Dzenis,
privatizācijas komisijas loceklis,
LZS Vecvārķavas pagasta
grupas priekšsēdētājs

Ar ko un par ko
ir Latvijas Zemnieku savienība

1.Zemnieku savienība ir lauku aizstāvošu cilvēku politiska organizācija. Mēs esam par uzņēmējdarbību laukos. Mēs esam par lauku kooperāciju. Mēs esam par jaunāko zinātnes un rūpniecības sasniegumu izmantošanu. Bet pirmā un galvenā kārtā mēs gribam pārstāvēt un aizstāvēt brīvo zemnieku un viņa ģimenes saimniecību, uzskatot to par veiksmīgas ražošanas pamatu un stabilitātes ķīlu.

2.Zemnieku savienība ir gatava aizstāvēt visus lauku iedzīvotājus, izņemot blēžus un spļiņus. Bet mēs ticam, ka zemnieku saimniecību atjaunošana spēs pasargāt jauno paaudzi no blēdības un slinkuma sērgas.

3.Zemnieku savienība ir pateicīga kristīgajai baznīcai par atbalstu mūsu organizācijas atjaunošanas laikā. Mēs saprotam, ka labklājība un atdzimšana Latvijas laukos nav iespējama, pirms desmit svētie baušļi nav atkal likti katrā darba un katras dzīvošanas pamatā.

4.Zemnieku savienība aicina savās rindās lauku skolotājus. Skolotāj, atceries, cik augsti godāti bija Tavi priekšteči brīvās zemniecības veidošanas laikā pagājušajā gadsimtā. Un cik zemu Tu esi krits, pūloties mācīt pret zināšanām vienaldzīgos kolhozu klausu ļaužu bērnu. Bet vēsture atkārtojas. Tava zvaigžņu stunda ir klāt. Lauku skolotāj, Zemnieku savienība Tevi gaida visvairāk no visiem.

5.Zemnieku savienība piedāvā politisko aizstāvību Latvijas mežu kopēju saimei. Mēs ticam, ka tieši prasmīgi izmantotas meža bagātības būs nākotnes Latvijas turības pamatā. Mēs esam pret meža vieglprātīgu izsaimniekošanu un par stingru valsts uzraudzību, katram mežzinim un mežsargam nodrošinot iespēju ierīkot labu saimniecību meža kordona mājās.

6.Zemnieku savienība ir par amatniecības atdzimšanu. Mēs uzskatām, ka mūsdienu industrializētajā pasaulē zemkopība un amatniecība ir vienīgās nozares, kur katram darba darītājam iespējams ik brīdī likt lieta izdomu un jaunrades dzirskti.

7.Zemnieku savienība nešķiro zemes apsaimniekotājus pēc to saimniecību lieluma. Mēs apzināmies, ka, kolhoziem brūkot un zemnieku saimniecībām sākumu meklējot, ražošanu stabilizēt piemājas zemju īpašnieki. Mēs saprotam, ka valstij vērtīga ir katra ģimene, kas pati spēj sevi paēdināt, līdz ar to samazinot visu pārējo ražotāju nodokļu nastu. Zemnieku savienība aizstāv piemājas zemju apsaimniekotājus arī tad, ja tieši no viņu vidus nāk zemnieku saimniecību lielie palīgi — mašīnu iznomāšanas punktu un remontdarbnieku strādnieki, visu nozaru amatnieki un izpalīgi lauku darbu sastrēguma stundās.

8.Zemnieku savienība gaida lauku medicīnas darbiniekus. Tikai kārtīgā zemnieku saimniecībā saražoti, ar kārtīgām vielām nesaindēti produkti un veselīgs darbs svaigā gaisā var nodrošināt garu mūžu un atvieglot ārsta darbu. Tikai ar interesi strādājoši cilvēki var tikt pasargāti no dzeršanas posta. Tikai kārtīgā lauku ģimenē ārsts tiks vienmēr gaidīts un uzņemts kā uzticības persona un viesis.

9.Zemnieku savienība ir par to, lai tiktu atjaunota lauku speciālista cieņa un autoritāte. Mēs uzskatām, ka tikai zemnieka saimniecības agronomi, lopkopības speciālisti vai būvzinātnieki būs patiesi padomdevēji, nevis sagādnieki un vagars, par kādu tas bija padarīts sociālistiskajās saimniecībās.

10.Zemnieku savienība izprot lielsaimniecību vadītāju grūto situāciju. Stagnācijas gados daudzi no Jums bija ne tikai izcili saimniekotāji, bet arī tumsonīgā partijas aparāta ārdītāji un nacionālas atmodas aizstāvji. Mēs aicinām lielsaimniecību vadītājus līdz galam noticēt ikviena brīvā darbā ieinteresēta cilvēka spējām. Mēs gaidām katru, kurš Latvijas lauku intereses spēj turēt augstāk par paša personīgo aizvainojumu.

11.Zemnieku savienība ir politiska organizācija tiem tūkstošiem zemnieku dēlu un meitu, kas savu likteni saistījuši ar pilsetu. Atcerieties, ka Jūsu sīkstums un gara možums nāk no Jūsu vectēva sētas. Jūsu visvērtīgākais pienākums — katram savā vietā darīt visu iespējamo, lai nosargātu to vidi un to dzīvošanas veidu, kam pateicoties varējusi izdzīvot latviešu tauta.

Aivars Berķis,
Latvijas Zemnieku savienības priekšsēdētājs

Zemnieku pagastā noslēgusies zemes īpašumu
Usadale 1992.gadam. Kopsaimniecībai „Sīl-
kalns” palikuši 42 procenti no lauksaimnieciski iz-
mantojamās zemes. Kas izmainās? Par šo un citiem
jautājumiem — saruna ar kolhoza valdes priekš-
sēdētāju PĒTERI DRIKSNU.

— Jūsu kantora laudis, tāpat kā visur citur, strādā, lai noteiktu, kāda kuram ir mantiskās pajas daļa, kāda izstrādātās, tas nozīmē, ka gatavojaties nomaiņai izkārtnē?

— Jā, bet ar to mainās arī saturs, forma, kolektīvās saimniecības darba organizācijas būtība. Mūsu kopsaimniecības pārziņā palika 1650 hektāri lauksaimnieciski izmantojamās zemes, kas ir visai atšķirīga pēc mehāniskā sastāva un barības vielu daudzuma, apmēram 1000 hektāri mežu. Bijām spiesti ievērojami samazināt administratīvā un pārvaldes aparāta darbinieku skaitu, bet citās jomās pagaidām krasu izmaiņu nav. Līdz pavasarim saglabāsim četrus simtus slaucamo govju, lopbarība ir, turēsim tūkstošus cūku. Mehānizatori un lopkopēji būtībā palikuši tie paši — pārbaudītie.

— Dažas saimniecības, kā „Latgale” un citas, nolēmušas izveidot servisa pakalpojumu dienestu palīdzības sniegšanai zemnieku saimniecībām.

— Tas pats būs arī mūsmājās. Jau šogad viena kalte bija atvēlēta tikai zemnieku saimniecībās iekulto graudu pirmapstrādei.

— Tās jums izvietotas ražošanas iecirkņos un, laikam, tagad izrādās visai ērtas zemnieku apkalpošanai. Bet kā ar mehanizācijas sektoru?

— Šis darbu iecirknis mūsu saimniecībā arī turpmāk būs īpaša stāvokļa. Pašlaik, tiesa, iet pagrūtāk — nav rezerves daļu remontu veikšanai, trūkst degvielas un smērma-

teriālu, taču saglabāsim visas vienības, kas ir saimniecībā. Nesen labiekārtots piekabes inventāra uzglabāšanas laukums, esam sakārtojuši mehānisko darbinieku teritorijas iezogojumu, uzlabojuši tās apgaismojumu, labiekārtojuši telpas apsardei. Mums ir 11 graudu kombaini,

DOMĀJOT PAR
RĪTDIENU

70 dažādu marķu traktorī un 40 autotransporta vienības. Ar šo tehniku izteikta vēlēšanās strādāt visi tie, kuri jau arī strādāja. Pašlaik daļa mehanizatoru devusies atvaļinājumos, citi ķerušies pie remontu veiktības.

— Lauku darbus veicāt laikā, nu ir brīvas dienas?

— Galvenajos vilcienos — jā: raža novākta, līnu piegādes saistības izpildītas, ziemāji iesēti, atlicis kāds simts hektāru rudens aruma. Jūs pieminējāt kaltes — arī tās nokomplektētas ar meistariem, mums ir pietiekami daudz sēklu un vajadzības gadījumā varam palīdzēt zemniekiem. Kalšu saimniecības kopīgā jauda ir 14,5 tonnas graudu stundā. Viena no šādām kaltēm, tā, kas atrodas Sondoros, strādāja tikai zem-

Kā rodas baumas

Vienā no rajona vadošu darbinieku un speciālistu sanāksmēm, kurā piedalījās arī pagastu zemes ierīkotāji, katram no viņiem tika noprasīts: kad īsti vispārējai apskatei un apspriešanai tiks nodoti zemniekiem iedalīto zemju pirmatnējie plāni. Tika nosaukti termiņi oktobrī un, izņēmuma kārtā, novembrī. Laika tam bija pietiekoši. Acīmredzot, šos termiņus zemes komisijas darījušas zināmus publikai, saviem līdzpilsoņiem uz vietām. Novembra sākumā laikrakstā „Novadnieks” parādījās pirmie paziņojumi, ka tajā un tajā pagastā no tāda un līdz tādām laikam šie plāni ir izlikti vispārējai apskatei, interesentus uzklauša komisiju locekļi.

Ļoti labi, cilvēki zina, kas un kā, ierodas pagastos iepazīties, kas tad izdevies zemes ierīkotājiem, kopīgi „pieslīpē” šīs sagataves un noved līdz vajadzīgajai koncepcijai. Bet kam mīppagastā nav bijuši tik darbīgi un savu uzdevumu laikā nav paguvuši izpildīt. Tur sākas dažāda veida spriedelēšana.

Zvana uz redakciju Aglonas pagasta iedzīvotāja un izklāsta savas pretenzijas: kāpēc līdz šim laikam nav skaidrs, kā rīkojusies komisija ar viņas pieteikumu? Viņa gatava vienā otrā vietā piekāpties savās prasībās, saprot, ka arī citi grib dzīvot, taču kādu noteiktu zemes gabalu vēlas paturēt sev — vai viņas prasība pēta vēra un atspoguļota pirmatnējā projektā? Griezusies pie komisijas locekļiem un, kā šķitīs, lieta vairs neesot gluži tīra.

Sādi un līdzīgi telefonu zvani bijuši arī no citiem pagastiem, nācies izskaidrot katrā zvanītāja tiesības un strīdīgo jautājumu izlemšanas kārtību. Bet ja pagastos uz vietas atvainotos cilvēkiem par nosebošanu ar plānu izgatavošanu, izskaidrotu iemeslus, vai būtu vajadzība pēc palīdzības griezties rajona centrā vai republikāniskajās organizācijās? Vienkārši uzrakstīt uz papīra un izlikt pie ziņu dēļa.

Lūk, par kādu gadījumu pastāstīja cilvēki, kuri uz redakciju atbrauca no kopsaimniecības „Ezerciems”:

— Mums bija radušās domstarpības sakarā ar individuālā sektora zootehniķes Marijas Paukštes darbu — par simtu un diviem simtiem rubļu samazināja gaļas kombinātam piegādājamo lopu cenu. Par to tiesiskās kārtības sargāšanas orgāniem ziņoja Jāzeps Vojevodsķis, Leontine Gavare, Irēna Sietiņa, Antons Lazdāns, Jemeljans Davidovs, Jānis Lazdāns un Vitālijs Kokins. Tas bijis vēl pagājušā gada

decembris, bet nu jau klāt jauns decembris un uz šo signālu nav atbildes, tas palicis karājamies gaisā. Ļaudis meļš, ka „skaidrības labad” lieta esot „iesaldēta” un vainīgie liksmojot.

Minētie „Ezerciema” laudis griežas rajona republikas prokuratūrā, saņemtas atbildes par viņu sūdzības „ceļojumiem”: no I klases jurista A.Pauras par materiālu pārsūtīšanu Preiļu rajona iekšlietu nodaļas priekšniekam I.Bekešam, no Latvijas Republikas ģenerālprokurora pienākumu izpildītāja, otrās klases jurista A.Raupā par nosūtīšanu Preiļu prokuratūrai. Beidzot lieta „nosēdusies” pie milicijas izmeklētāja A.Lomaša. Pērnā gada 11.decembrī par zootehniķes rīcību un sakarā ar kolhoziņu neuzticību pieņemts valdes lēmums, bet izmeklētājs uz vietas ieradies šī gada augustā, jau pēc minētās sarakstes, ticies ar visām ieinteresētajām personām un aizbraucis.

Bet kālab tad cienījamam darbiniekam cilvēkiem līdz galam neizskaidrot, kas un kā? Tagad tai delegācijai no saimniecības ir tiesības paziņot: „Vienam otram šī cenu starpība segta, bet kāpēc mums nav, vai mēs slīktāki? Un kālab daļa dokumentu, kas vajadzīgi izmeklēšanai, joprojām mētajās kolhozās?”

Nav nekāds brīnumis, ka tā rodas baumas, apaug ar jauniem „precizējumiem” un „aizvejas pa balto pasauli”. Redakcijā nevar ne pastrādāt zemes ierīkotāju vietā, ne arī aizstāt izmeklētāju, nav mums tādu pilnvaru, neturam arī privātdetekti, tāpat ar šīm lietām tomēr jānodarbojas cilvēkiem, kam tas ir pienākums. Bet tā kā laudis tomēr griezusies redakcijā, būtu interesanti zināt, ar ko viss beidzies (vai beigsies)?

A.Rancāns

niekiem, viņu iekulto graudu pirmapstrādi un žāvēšanu gatavas veikt arī kaltes citos ražošanas iecirkņos, lai nav jāved pāri visai kopsaimniecībai.

— Vai daudz darbspējīgu cilvēku tagad ir jūsu saimniecībā?

— Palika 250 cilvēki, un tāda pulka pilnīgi pietiek, ja tik strādās. Ir mums arī astoņi desmiti vīru un veci, kuri dzīvo kopsaimniecības apgādē — tiem par mērenām cenām palīdzam apstrādāt piemāju dārziņus un novākt ražu, sagatavojam sienu lopiem, malku pašiem, sniedzam cita veida palīdzību. Šiem cil-

nozārēs. Jau gandrīz viss gatavs gaļas pārstrādes ceļa atklāšanai: piedienīgas telpas ir, iegādāta arī lielākā daļa iekārtas. Turpinās strādāt mūsu dolomīta cehs, drupinātos akmeņus izmantosim šāvam vajadzībām (ar saimniecības reorganizāciju un zemnieku saimniecību izveidošanos jābūvē jauni ceļi) un pārdodam pa 15 rubļiem par kubikmetru.

— Ciematā pilnā sparā tiek būvēta jauna celtnī. Kas tur būs?

— Nu jau ne pilnā sparā — nav vajadzīgo bloku un pagaidām iekonservējām. Tur būs kantoris un krājkase. Divstāvu ēka. Neatbilst laika garam, teiksiet? Bet ne jau mūžīgi mums dzīvot trūkmā. Uzcelsim un nodosim saimniekiem. Uzbūvējam 24 dzīvokļu namu — noderēja, tur apmetušies pašu cilvēki. Ciematā sabūvēts arī daudz viengimeņu māju, ierīkoti komunikāciju tīkli. Tas, kas celts par budžeta līdzekļiem, nodots pagastam. Noderēja arī kluba paplašināšana. Ko kolhozs uzcela par saviem līdzekļiem — paturam paši — tā nolēma pilnvarotie savā sapulcē.

Jāsaka, diezgan mierīgi tika atrisināti jautājumi par zemju piešķiršanu ciemata robežās. Ļaudis sapratuši, ka savādāk nevar, piekrita, ka mājas tuvumā katram būs pa hektāra četrdesmit simtdaļām, bet pārējās platības, arī ganības lopiem, tālāk. Ja kāds gribēja dzīvot plašāk, tas nolēma aiziet no ciemata. Tad, kad mūsu valdība sāka lielāku vēribu vēlēt mātēm un bērniem, palika tukšs bērnu dārzs — tiek plānots, ka tur varētu izvietot kopsaimniecību kantori.

— Vārdu sakot, kamēr dzīvo tik mier domā, kā labāk iekārtot savu dzīvi, tā tas arī pie jums. Pateicos par sarunu!

Antons Rancāns

ARĪ NO VECTĒVA KAMBARA

Kad pagājušajā gadā Līvānu jaunrades nams sarīkoja izstādi „No vecmātes pūra lādes”, daudzi jautāja, — kāpēc ne no vectēva lādītes? Patiešām, vai tad no sentēvu darbiem nekas nav saglabājies? Un tā šogad, tieši Latvijas Republikas proklamēšanas gadadienā te durvis vēra izstāde „Senču mantojums”. Liepu vīzes, adata to caurumu vārstīšanai, bišu barojamais trauks, bišu atraušamais spārniņš, saglabāts no 19.gadsimta beigām, citi bitenieka darba rīki, sētuves, graudu uzglabājamie trauki, linu apstrādājamie rīki, šūpulis, pirmoreiz kārts 1844.gadā, pūralāde, no 1870.gada nākusi, gaļas dēlis, puķu pods, veļas rullis un daudzi citi seni sadzīves priekšmeti, ko no koka savai ģimenes lietošanai taisījuši mūsu sentēvi, te bija skatāmi novembra nogalē. Un rozēs ziedoša sega zirgam, silti cimdi tā vadītājam un josta — tas no sieviešu puses saviem apģērbiem. Kādās mājās vēl saglabāti tamborēti līgavas cimdi un citi apģērba gabali no kāzu dienas no gadsimta sākuma, saglabāts 150 gadus vecs priekšauts, savu spodrumu tikai ar pelniem beržot uzturējis.

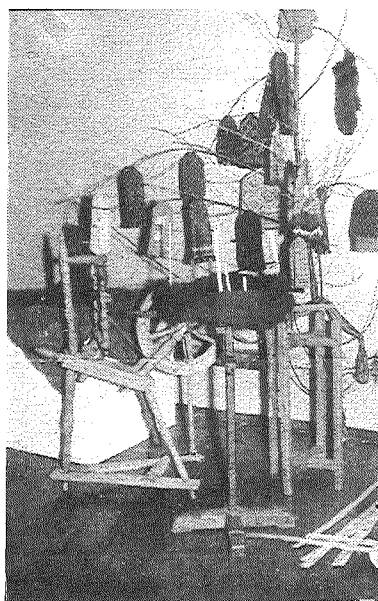
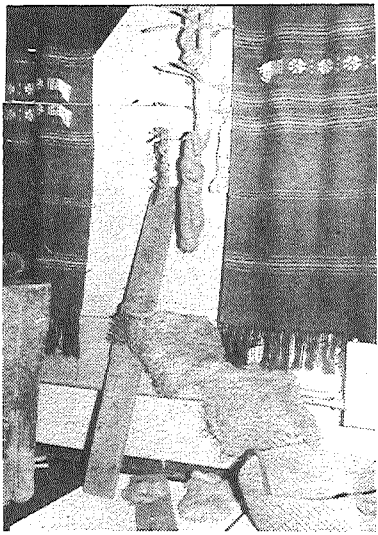
Interesants ir veco latgaliešu grāmatu klāsts.

Izstādes, pavisam ap 200 eksponātu, veidotājs — jaunrades nama Līvānos populārais etnogrāfiskais ansamblis „Ceiruleits”. 23 bērni vecumā no trijiem līdz 12 gadiem, ar lielu interesi dziedāji un spēlēja gan sašas mājās, gan koncertējoši. Bet „Ceiruleiša” autore — Anna Kārkle, no visas sirds aizrāvusies ar to, lai vismaz šai bērnu grupai būtu ar ko nodarboties brīvajā laikā. Daudzi eksponāti uz izstādi bez tam atceļoja no pašas Annas Kārkles mājas senlietu muzeja.

Novakarēs uz šo izstādi nāca daudzi mazie līvānieši, vienu vakaru te notika sadziedāšanās, otru vakaru — mīklu minēšana, trešo — sadancošana.

Jaunrades namā līvāniešu bērni Natālijas Vuškārnieces vadībā vēl apgūst klūdžu pišanu, Gaļina Kuzmina māca šūšanu, iecienīta ir Albinas Malahovskas „Saimniecīte” un vēl daudzi citi. Vismaz vienai daļai mazo līvāniešu ir ko darīt pēcstundu laikā. Un bēdīgi ap sirdi kļūst gan šī nama ļaudīm, gan visiem pārējiem, kas strādā ar bērniem, kad deputāti, pašu līvāniešu ievēlēti, savī jaudis, rajona sesijā sāk runāt par šādu namu ierīkošanu. Vai tiešām visi līdzekļi ir jāņem galvai, jāņem sirdij, jāņem prātam un viss jāatdod tikai „cederam”? Bez tam ielas bērni, par kuriem mēs tagad tik daudz runājam, paši nekad neiznāk uz ielas. Viņus tur izstumj pieaugušie.

L.Sila

Attēlos: izstādes „Senču mantojums” atklāšanā dzied ansamblis „Ceiruleits” un tā vadītāja Anna Kārkle; ar šiem rīkiem tika apstrādāti līni; nekas no sendienu lietām mums nav tik ļoti vajadzīgs un bez izmaiņām lietojams kā cimdi.
E.Lietavnieka foto.

Atklāta vēstule Preiļu rajona valsts siltumtīklu uzņēmuma vadībai

Sakarā ar Jūsu paziņojumu („Novadnieks”, 1991.gada 28.novembra numurs) mani interesē sekojošais:

1) vai izmainīsies apmaksā par siltā ūdens piegādi, ja piegādes laiks tiek samazināts uz pusi;
2) vai piekto stāvu iedzīvotāji šinīs stundās būs nodrošināti ar siltu ūdeni, jo no pieredzes zinām, ka intensīvas ūdens lietošanas periodā no siltā ūdens krāniem mūsu dzīvokļos plūst tikai gaiss.

Pie līdzīgiem paziņojumiem, atsaucoties uz objektivitātes grūtībām, kuras ir jārisina konkrētā uzņēmuma vadībai (jo tās ir Jūsu problēmas, nevis patērētāju), esam jau pieraduši. Piemēram, braucot ciemos, ja ir palikšana pa nakti, drošības labad jāpāņem atpakaļceļam vismaz piekārtīga naudas summa, jo dieviņš tik zina, cik maksās braukšanas biļete rītdien. Izsūtīsiet vēstuli 30.novembrī, bet 1.decembrī tev atnesīs ar pēcmaksu, jo tā vairs neatbilst noteiktajam tarifam.

Strādāju skolā, un mums arī daudz ko nepiegādā, tāpēc Jums pārdomām izvirzīt šādus priekšlikumus:

1) sakarā ar to, ka grūti iegādāties apavus un apģērbus, taupības nolūkos skolās pāriet uz triju dienu apmācību;

2) tā kā klašu telpās nav nodrošināts normāls temperatūras režīms, stundas saīsināt uz pusi, pagarinot starpbrīžus, lai skolēni kustoties varētu sasildīties;

3) nelabot skolēnu rakstu darbus, jo šinī mācību gadā Preiļos nevar nopirkt tradicionālos sarkanās krāsas rakstāmos, bet rezerves beigušas.

Domāju, ka līdzīgus paziņojumus drīz sniegs medicīnas, kultūras un sporta darbinieki.

Iedziļinoties pagājušā gadsimta literatūrā, var secināt, ka tā laika cilvēki nedzīvoja labiekārtotos dzīvokļos un ar siltu ūdeni nebija apgādāti. Nedaudzi apmeklēja skolas, retos gadījumos griezās pie ārstiem, tikai dziļcilīgajiem bija iespējas apmeklēt teātrus. Cilvēki strādāja, paši sev gādājot uzturu un apģērbus un dzīvoja virs Zemes ilgāk par mums.

Varbūt atjaunosim senču tradīcijas? Jeb — varbūt tomēr risināsim katrs savas problēmas, nenoveļot tās uz citu pleciem un nemeklējot sev par ataisnojumu kaut kādas objektīvas grūtības? Tagadējos bargajos laikos tādas ir katram.

Ar cieņu — Latvijas Republikas pilsonis kopš 1930.gada

P.Skutelis

Latvijas krājbanka piedāvā

— Sakarā ar krājbankas pāriešanu mūsu valsts jurisdikcijā, tiek ieviestas arī jaunas — Latvijas krājbankas krājgrāmatīņas, — LETA korespondentei pastāstīja noguldījumu, bezskaidras naudas norēķinu un iedzīvotāju kredītiņš pārvaldes priekšnieks Uldis Zandersons. — Pagaidām tās, eksperimentālā kārtā, izsniedzam tikai Dobeles un Alūksnes rajonos, bet ar jauno gadu šie dokumenti būs pieejami visiem republikas iedzīvotājiem.

Lai ļaudīm rastos lielāka interese glabāt naudu Latvijas krājbankā, sakarā ar to, ka darboties jauni noguldījuma veidi, proti, paaugstināts procenti. Viens no tiem — noguldījums pēc pieprasījuma, par kuru krājbanka maksās 6 procentus ienākuma gadā. Atcerēsimies, ka PSRS krājbanka maksāja tikai 2 procentus. Šajā noguldījuma veidā pieņems tikai iemaksas skaidrā naudā, ieskaitījuma operācijas tajā netiks veiktas, vienīgi darbavietas varēs daļēji parskaitīt nopelnīto algu, jo tas arī ir uzkrājuma veids. Noguldījums pieņems, sākot ar 100 rubļiem, bet kā papildmaksa var būt jebkura summa „pilnos” rubļos. Izmaksas no šī konta izdarīs pēc klienta pirmā pieprasījuma. Katrs noguldītājs varēs atvērt neierobežotu kontu skaitu.

Ienākuma procentus banka uzskaitīs tikai tad, ja noguldījuma atlikums būs vismaz 500 rubļu. Ja noguldījumu slēgs triju mēnešu laikā pēc tā atvēršanas, krājbanka procentus klientam nemaksās. Par noguldījumu uz pieprasījumu var saņemt arī čeku vai čeku grāmatīņu, kas derīga norēķiniem Latvijas teritorijā.

Paredzēts atvērt arī speciālus noguldījumus bērniem (ar ienākumu 12 procenti gadā) uz termiņu līdz 10 gadiem. Lai to izmaksātu vai saņemtu, jābūt diviem priekšnoteikumiem — bērns sasniedzis 16 gadus, un noguldījums krājbankā ir glabājies vismaz 10 gadus.

Tiks atvērti arī jauni termiņa noguldījumi ar noteiktu glabāšanas ilgumu, ja noguldījums krājbankā glabāsies 6 mēnešus, klients saņems 7 procentus gadā, 1 gadu — 8 procentus, 2 gadus — 9, 3 gadus — 10, 5 gadus — 12, 10 gadus — 16 procentus ienākuma gadā. Pirmajai iemaksai jābūt ne mazāka par 500 rubļiem. Papildus iemaksas izdarīt nedrīkst. Ja pēc noteiktā termiņa izbeigšanās klients turpina naudu glabāt bankā, turpmāk aprēķinās to pašu procentu. Piemēram, nauda noguldīta uz vienu gadu ar ienākumu 8 procenti gadā. Gads paiet, bet jūs to turpināt glabāt bankā, tad arī turpmāk saņemsiet tikai 8 procentus. Noguldījuma priekšlaicīgas izmaksas gadījumā tā īpašniekam tiesības saņemt tikai 6 procentus. Tātad — pirms noguldīt naudu, labi apdomājiet, kad jums tā būs vajadzīga.

Par tekošiem kontiem, paredzēts ieskaitīt pensijas, darba algas pilnā apmērā, honorārus, alimentus, apdrošināšanas maksas un citas iemaksas. Par šo noguldījumu krājbanka procentus nemaksās. Noguldījums pārskaitītās summas faktiski uzreiz arī izmaksā. Šo kontu izveidēji izmantot, lai ar krājbankas starpniecību kārtotu, piemēram, komunālos maksājumus. Par sniegtajiem pakalpojumiem krājbanka iekasēs no klienta maksu atbilstoši spēkā esošajiem tarifiem. Bet par realizēto lauksaimniecības produkciju tiks atvērti speciāli tekošie konti, par kuriem krājbanka maksās klientam 2 procentus gadā.

Emīlija Kozule, LETA korespondente

TELEVĪZIJA

Otrdiena, 3.decembris

LATVIJAS TV

17.00 Diena pasaulē.
18.00 Sodien.
18.10 Ansambļa „Līga” koncerts.
18.30 Darbs un daba.
19.20 Arēna.
19.35 Ziņas (krievu val.).
20.00 Bērniem. „Kraukļa krājumi”.
20.15 Lūdzu vārdu!
20.30 Panorāma.
21.05 Kinovakars. „Sieviete, kuru gaida?”. „Tā mil Francijā...”
23.30 Nakts ziņas.
23.45 Rīgas kameramūzika.

PSRS CT I

13.40 Telemikss.
14.25 Bloknots.
14.30 Ekonomikas aģentūra.
15.00 TZD.
15.15 Oļgas Ivanovas stundas.
15.30 Mākslas filma „Dona Kihota un Sančo dzīve”. 1.filmas 1.sērija.
16.35 Bērnu muzikālais klubs.
17.35 Mult.filma.
17.45 Aizrautīgu cilvēku pasaule.
18.00 Viedoklis.
18.30 TZD.
18.45 Jalta - 91.
19.00 Dok.filma „Stikla dizainers”.
19.25 Mākslas filma „Anna Lisa”.
21.00 Informatīvā programma.
21.35 Dok.filma „Slepenais karš”. 1.filma - „Priekšvakarā”.
22.40 TZD.
22.55 Estrādes programma.
0.30 Koncerts.
1.25 Atlētiskā vingrošana.

KRIEVIJAS TV KANĀLS

PSRS CT II

13.00 Dok.filma „Pēc finiša”.
13.30 Kameramūzikas koncerts.
14.40 Es milēju jūs...
15.10 Ritmiskā vingrošana.
17.00 Spēle bajanistu duets.
17.15 Dok.filma „Mūsu rūpju zeme”.
17.45 Uzņēmējdarbība un tradīcijas.
18.00 Ceļotāju klubs.
19.00 Krievijas parlamenta vēstnesis.

LATVIJAS TV II

19.15 Kristīgā programma.
19.45 Dok.filma „Taganroga”.
***
20.00 Vēstis.
20.20 Labu nakti, mazuļi!
20.35 SKV.
20.45 Dok.filma „Gaismu nesošie...”.
21.45 Mūzikas kolekcija.
22.00 „Anna dievnamā”. 2.daļa.
22.55 Atklātība pret atklātību.
23.00 Vēstis.
23.20 Aktrise Tatjana Leppikova.

Trešdiena, 4.decembris

LATVIJAS TV

9.00 Es ticu...
9.30 Savai zemei.
10.15 Mācīsimies svešvalodas!

Luganskas superrevolucionāri

Ar komunismu vislabāk cīnīties, novedot komunisma idejas līdz absurdam — atzinuši Luganskas (Ukraina) jaunieši un, ar smaidu piemiedzot aci, nodibinājuši „superrevolucionāru savienību”. Pirmais pienākums: izstudēt un iespējami bieži citēt Leņina un Kim Ir Sena darbus. Lai nostiprinātu ukraiņu un korejiešu komunistu internacionālo draudzību, pasludināta līdzekļu vākšana tunelī Kijeva — Phenjana. Vecie komunisti, nepacientušie noskaidrot, kas un kā raks šādu tuneli, ziedojot naudu ar lielu sajūsmu, ja jau tas nāk par labu vispasaules revolūcijai.

10.55 Spēlmaņu cilts.
12.00 TDA „Teiksmā” un kora „Fēnikss” koncerts.
17.00 Diena pasaulē.
18.00 Sodien.
18.10 Multikoncerts.
18.30 Brīvais mikrofonis.
19.20 Mērnieku laiki.
19.35 Ziņas (krievu val.).
20.00 Bērniem. Dzied „Knīpas un knauķi”.
20.30 Panorāma.
21.05 Mākslas pasaulē.
22.00 Zaļais ceļš.
22.30 Mūzika.
23.30 Nakts ziņas.
23.45 Kamerkoris „Consum”.

PSRS CT I

6.30 Rīts.
9.05 Dok.filma „Meža skulptori”.
9.30 Mākslas filma „Prāmis”.
10.30 Mult.filma.
11.00 Bērnu muzikālais klubs.
12.00 TZD.
12.10 Orķestra „Flueraš” koncerts.
13.50 Biržas ziņas.
14.05 Bloknots.
14.10 Partneris.
14.40 Komerccvēstnesis.
15.00 TZD.
15.15 Tagad un toreiz...
15.45 Mākslas filma „Dona Kihota un Sančo dzīve”. 1.filmas 2.sērija.
16.55 Stunda bērniem.
17.55 Aizrautīgu cilvēku pasaule.
18.10 Filma „Plastilīns”.
18.30 TZD.
18.45 Atmiņas par nākotni.
19.30 Dok.filma „Meža skulptori”.
19.55 Mākslas filma „Prāmis”.
21.00 Informatīvā programma.
21.35 Dok.filma „Slepenais karš”. 2.filma - „Atmaksa”.
22.35 Decembra vakari A.Puškinam Valsts tēlotājas mākslas muzejā.
0.30 Samtainais alus.

KRIEVIJAS TV KANĀLS

PSRS CT II

8.00 Rīta vingrošana.
8.15 Vācu valoda.
9.15 Menedžeru skola.
9.45 Mult.filma.
10.05 J.Nagibina autorprogrammas.
11.00 Ielūdz Z.Gerds...
11.45 Folkloras pasaulē.
12.30 Atklātība pret atklātību.
13.00 Muzejs Deleģātu ielā.
13.30 Estrādes spoguļi.
14.10 Dzeja.
14.55 Dok.filma „P.Čaikovskis. Gadalaiki”.
17.00 Ansambļa „Raduņica” koncerts.
17.15 Iesildīšanās erudītiem.
17.46 Menedžeru skola.

LATVIJAS TV II

18.15 Muzicē Latvijas Valsts filharmonijas kamerorķestris.
18.30 Hokejs. „Rīga” - Maskavas „Dinamo”.
21.05 Mult.filma.
21.25 „Annuška dārzā”. 3.daļa.
22.00 „A.Saharova nemiers un cerības”. 1.daļa.
23.00 Vēstis.
23.20 „A.Saharova nemiers un cerības”. 2.daļa.

„Baltijskoje vremja” ID

Kultūra

Kad norādījumi vairs nelīdz

Bez sevišķa optimisma mājās atgriezās mūsu kultūras darbinieki no E.Melnaija Tautas mākslas centra organizētā semināra Daugavpilī. Daļēja informācija un atsevišķi norādījumi gan tika saņemti, bet tas vēl neliecina par informētības pakāpi un pasākuma lietderību. No vienas puses — Tautas mākslas centrs, kas tik tikko paguva noturēties Raimonda Paula veiktajos ministrijas lielajos pārkārtojuma, bet no otras — ierindas darbinieks, kuram visa šī jezga vēl priekšā. Proti, kultūras iestāžu pāreja pašvaldību ziņā, rajona kultūras nodaļas likvidēšana un... kaut kur tālā mākotnē sagaidāmais likums par tautas namu.

Lielu un dziļu neziņu par tuvāko nākotni tātad arī bija šīs tikšanās galvenā atziņa. Lai cik tas arī nebūtu savādi, bet pat Tautas mākslas centra direktors Jānis Kurpnieks spēja būt konkrēts tikai nākošajā gadā paredzēto republikas nozīmes pasākumu uzskaitījumā. Un tātad — konkrēti par konkrēto.

Jau dzīvojam ar domu par 1993.gada Dziesmu svētkiem. Šoreiz paredzēti tikai divi Lielie koncerti. Toties deļotājiem būs vairāk uzstāšanās. Notiks simfoniskais koncerts, muzicēs pūteju orķestri un būs pat šova programmas. Notiks tautas lietiskās mākslas izstādes. Tie būs visas pasaules latviešu Dziesmu svētki. Kopēji Dziesmu svētki savā Tēvzemē — brīvā Latvijā.

Šovasar Tukumā notiks pūteju orķestru salidojums ar kolektīvu piedalīšanos no citām valstīm, Valkā — lauku kapelu saiets. Šogad tikai uz vienu dienu kopā pulcēsies sieviešu un vīriešu kori. Viņiem nāksies iztikt bez liekiem mēģinājumiem, jo jābūt sagatavotiem jau mājās. Šeit izdziedās nākošo Dziesmu svētku reperuāru.

Par sezonas redzamāko pasākumu solās kļūt „Sudmalīpas” — pedējo divu „Balticu” rezultāts — skatuviskā dejas festivāls. No republikas būs mazāk kolektīvu. Toties paskatīsimies kā dejo pasaule. Notiks simpozijs par skatuviskā un autentiskā dejas izpildījumu. Šeit mūsu horeogrāfiem lieti noderēs citu tautu pieredze.

TMC direktors atzina, ka 18.novembris pārsteidzis kultūras darbiniekus nesagatavotus. Kā svinēt šos svētkus nu jau brīvā Latvijā? Protams, „Vēlā kalpi” nav vēlami. Viss pārējais — kultūras darbinieku un pašvaldību ziņā. Tātad īpašu norādījumu nav. Vēl jo vairāk: TMC speciālisti bija ieinteresēti uz klausīt semināra dalībnieku „pieredzi” šīs dienas svinēšanā. Pedējie to arī darija.

Balvos bijušās LKP komitejas telpās, kuras tagad apsaimnieko bērnu mūzikas skola un bibliotēka, bija pūteju orķestra koncerts, par patīkamu noskaņu gādāja kādreiz Latgalei raksturīgā leļierkastnieki. Sarīkojums notika bez-nevienu vārda par politiku.

Vispār kultūras darbinieki šeit strādā bez iejaukšanās partiju un kustību lietās, — nevienu arī īpaši neaicinot.

Balvu pusē ir reģistrēti uzņēmumi ar ierobežotu atbildību, kas domā nodarboties ar kultūras priekšmetu ražošanu. Ir pat kāda zemnieku saimniecība, kas nopirkusi lielu māju un tajā rīko diskotēkas, algojot tās vadītāju. „Viens liels bardaks” — tāds ir speciālista secinājums par šo jaunieguvumu.

Ludzā ar mīļu un siltu vienkārša ierindas cilvēka (pat ne deputāta!) uzrunu sākās „Dailes” koncerts, kas bija vēlīts Latvijas proklamēšanas

dienai, bet Krāslavā koncertu sniedza pašu spēkiem.

Jau ar 1.aprīli šeit izveidots kultūras un izglītības darba koordinācijas centrs. Ar sevišķi veiksmīgu darbu salīdzinājumā ar bijušo rajona kultūras nodaļu tas neizceļas. Toties satraucošs ir cits fakts. Šajā austrumu rajonā sākusies ekonomija uz kultūras rēķina. Malnavā jau uz puslodzi atstāts viens darbinieks bibliotēkā un klubā. Pat bibliotēka tika iztīrīta, pilnīgi likvidēta: tajā vairs nav lasāmas literatūras. Vēl vienā ciemā ir tāda pati tendence. Pie pozitīvā var minēt faktu, ka divos bērnu daržos, sakarā ar audzēkņu samazināšanos, ir iekārtotas bibliotēkas.

Krāslavas kultūras darbinieki izpildkomitejai ir piedāvājuši savu modeli kultūras nodaļas reorganizācijai, kurā ir paredzētas štata vietas gan nodaļas vadītājam, gan viņa vietniekam klubā darbā, gan metodiskim, gan virsdiriģentam un deju kolektīvu virsvadītājam.

Atsevišķās vietās no budžeta līdzekļiem ir uz puslodzi algoti pulciņu vadītāji. Lai arī Krāslavā ieeja diskotēkā maksā piecus rubļus, kultūras namam šeit uzrādies konkurents. Viens apsvērdīgs privātzņēmējs ceļ deju laukumu. Nu ko, konkurence paliek konkurence, kā jau tirgus apstākļos.

Rēzeknē no kultūras nama ir atdalījušies pūteju orķestris un krievu teātris, kuri tagad darbojas profesionāli. Paša kultūras namā pirms pāris gadiem tika uzsākts kapitālais remonts, palikuši neapdarīti tikai sīkumi. Jūtamas izmaiņas skārusas pašu kolektīvu: no 29 darbiniekiem palikuši — 18.

Par aktuāliem Preiļu puses kultūras dzīves jautājumiem ziņoja kultūras nodaļas vadītāja Monika Livdāne. Viņa aicināja Tautas mākslas centru konsekventāk iestāties par kultūras darbinieku, jo diez vai ministram ir skaidri zināms šī zemākā posma darbinieka neapskaužamais pašreizējais stāvoklis. Tādēļ jo ātrāk līdz ar likumu par bibliotēku un muzeju ir jāizstrādā un jāpieņem arī likums par tautas namu, citādi klubu vadītājs ir juridiski neaizsargāts.

Vēl bija faktiem bagāta, bet ļoti haotiska lekcija par latviešu Daugavpilī un Latgalē.

Istas skaidrības nebija arī par kultūras darbinieku jaunajām algām.

Vārdu sakot, problēmas visiem Latgales kultūras darbiniekiem vienas un tās pašas, tikai to risinājums ir atstāts pašu un vietējo pašvaldību ziņā. Un te nu jātiek galā saviem spēkiem. Rīga ir tālu, bet TMC stāv malā un tikai gatavojas izstrādāt likumprojektu par tautas namu. Bet zinot likumu iziešanas gaitu, uz pedējo būs jāgaida vismaz gads.

Voldemārs Romanovskis

priekšmetam. Šie noteikumi būs spēkā līdz tam laikam, kamēr no augstskolām ar dimplomiem atgriezīsies vietējo skolu absolventi, kas pašlaik mācās arī ar to stipendijām.

Vladimirs Rudojs,
LETA korespondents

Mēs nedrīkstam aiziet bojā

Lielais pārmaiņu laiks, kad viss jūk, brūk un veidojas no jauna. Tas liek katram dzīvot ar domu: kā izdzīvot?

Protams, tas skar arī kultūru. Katru dienu nāk tik daudz jauna, nezināma. Vieni saka, ka kultūras nams ar visiem tā darbiniekiem vairs nebūs vajadzīgs, citi izsaka gluži pretējas domas.

Man gribētos šajā jautājumā izteikt savas domas. Ja mēs šodien nesaglabāsim šos klubus, tautas namus, tad tas būs mūsu kārtējais zaudējums. Ko labu darīt prot ne katrs, bet graut un iznīcināt, to gan var katrs no mums. Vislabāk protam iznīcināt muizās, pilis, vecās skolas.

Tagad atkal esam pie kārtējā slēgšanas posma — bērnu daržu, skolu un klubu slēgšanas. Katram Latvijas stūrītim bija sava kultūrvide. Arī manā Aglonas pagastā. Iepazīstot novada vēsturi, pārņem skumjas un visu šo laiku neatstāj jautājums „Kāpēc vajadzēja to visu graut?” Kāpēc vajadzēja graut klosteri un tā apkārtni, vīriešu ģimnāziju un Jaunaglonas sieviešu ģimnāziju, veco Kapiņu pagasta centru ar visvecāko skolu mūsu apkaimē, daudzās dzimavas?..

Lai arī cik grūti mums nenāktos dzīvot turpmāk, atcerēsimies galveno — bez izglītības un kultūras mēs neko lielu nesasnēsim. Mūsu pagastā ir milzīgs inteliģences potenciāls. Un tā gribētos, ļoti gribētos, lai mēs visi sāktu dzīvot ar vienu domu, ka neviens cits mūsu pagasta kultūrvidi neiznīcinās. Tikai mēs paši varam to izdarīt.

Jā, šie piecdesmit gadi mūsos ir atslājuši tik dziļas saknes, ka mēs nevaram atbrīvoties no domas, ka mums tur kāds Rīgā vai Maskavā palīdzēs. Tie laiki ir garām. Mums pašiem darāms savs darbs Latvijas, pagasta labā.

Es domāju, ka mūsu novadā vismaz pagaidām nedrīkstam nīcināt kultūras iestādes, jo cerēt, ka pie biedrībām varētu veidoties kori, ansambļi, deju kolektīvi, — ir pārāgri. Jo pieredze rāda, ka mēs vienīgi latgaliešu biedrību nevarējām noturēt, kur nu vēl organizēt koru un deju kolektīvus pie biedrībām.

Nu, protams, ka vecā ierasta strauvē mēs vairs nevaram tecēt, bet ar jaunu enerģiju, ar jaunu labu domu veidosim savu pagastu, savu Latviju.

Janīna Streiķe,
Aglonas kultūras nama direktore

Cienījamie līdzilvēki! Esiet atsaucīgi!

Šajā gadā Latvijā saslimstība ar ērcu encefalītu ir palielinājusies. Pieaugušajiem, kas nav potēti, un bērniem, kurus profilaktiski nepotē pret ērcu encefalītu, ja tiem iekodusi ērce, lai nesaslimtu, jāņem gatavas antivielas pret infekcijas izraisītāju vīrusu. Tāds preparāts ir no imūnu donoru plazmas iegūtais specifiskais imunoglobulīns.

Pieprasījums pēc šāda preparāta šogad ir ļoti liels, bet diemžēl visus cietušos apmierināt nebija iespējams. Mūsu republikā divu gadu laikā bija tikai astoņi imūnie donori. Arī pašlaik, neskatoties uz atkārtotiem aicinājumiem gan pa radio, gan televīzijā, atsaukušies tikai trīs cilvēki.

Rīgas asins pārliešanas stacija ļoti lūdz kļūt par plazmas donoriem:

— cilvēkus vecumā no 20 līdz 60 gadiem, kas pārslimojuši ērcu encefalītu,

— cilvēkus (īpaši medniekus, melioratorus un meža darbiniekus), kas regulāri potējušies un saņēmuši koncentrēto vakcīnu pret ērcu encefalītu.

Plazmu var nodot līdz 4 reizēm mēnesī. Par katru nodošanas reizi tiek maksāti 88 rubļi. Donoriem, kas brauc no rajoniem, apmaksā ceļa izdevumus.

Mēs ļoti ceram uz jūsu izpratni un atsaucību.

Stikāku informāciju jūs varat saņemt Rīgas asins pārliešanas stacijā Sēlpils ielā 6. Satiksme ar 21. un 9.trolejbusu vai 38., 42. un 34.autobusu. Tālruni — 456191, 455068.

Ārste I.Daniļe

Konkursa „Moras Zeme” nūslāgums

1991.gada 6.decembrī plkst.14.00 Daugavpils Pedagoģisko institūta jaunajā korpusā Parādes ielā 1 nūtikš LSC organizēto konkursa „Moras Zeme” nūslāguma pasokums.

Konkursā „Moras Zeme” pīsadalēja vairok kai 150 skūlānu nu vysos Latgolas. Konkursa daleibnīkim beja joatbild uz 39 vaicojumim. Šaida veida pasokums myusu nūvodā risinojas pyrmū reizi. Tomēr beja arī klyudas, bet nasaskotūšs uz gryuteibom, studentū gūdproteigi aizvadēja šū pasokumu leidz finālam. Šo konkursa mērķis beja radeit un nūstyprinot skūlānūs interesi par dzymtū pusi. Ceru, ka konkursa daleibnīki daudz vairok ipazyņos ar Latgolū, na kai pošlaik tū pīdovoj skūla. Pi tam der atzeimēt, ka leloko dala dorbu tyka raksteiti latgaliu volūdā.

Nu ir pīnociis laiks, kod mes vysī kūpā izvērsim vālu rudens ražu, kas izauga nu agri pavasarī īsātos sāklas. Topēc vysī konkursa daleibnīki un interēsenti teik aicinoti uz Daugavpili.

SAREIKOJUMA PROGRAMMĀ:

■ viktorina par Latgolū,

■ konkursa „Moras Zeme” daleibnīku un uzvarātoju apbalvošana,

■ Latgolas studentu centra teatra izrode,

■ Latvijas augstskūlu latgališu studentu mini priķšnāsumi.

Sakarā ar šū nūtykumu tiks izdūtas brošūras „Konkurs „Moras Zeme” voi 39 vaicojumi par Latgolū”. Byus šo konkursa lobokūs dorbu izstode. Latgolas studentū lyudz rajonu; pilsātu izpildkomitejas, izgliteibas nūdalas, rūpneicas, firmas, kooperatīvus, kūpsaimnīceibas un pīvātpersonas paleidzēt myusim šo un cytu pasokumu organizēšanā. Lūti gaideisim sponsorus Daugavpili ar bolvom priķš skūlānim.

LSC rēķins: Nr.000164705 Agrorūpn. bankas op. pārv. Rīgā, kods 310101409, Latvijas krājbankas op. pārv. tekošais rēķins Nr.317 ar norādī „Latgolas studentu centru”.

Preiļu sagādes un ražošanas apvienība

iepērk no iedzīvotājiem bekona un trekno cūkgaļu, izņemot sivēnmāšu, kuiļu un kastrēto kuiļu gaļu.

Augsti godājamās dāmas un kungi!

Topošā Aglonas ģimnāzija aicina jūs un jūsu mīļas atvasītes, kas nākošajā gadā mācības domā uzsākt mūsu skolā, uz pirmsskolas nodarbībām.

Nodarbības notiks vienu reizi mēnesī, sākot ar 1991.gada decembri. Uz pirmo tikšanos vecākus un bērnus laipni gaidīsim šī gada 7.decembrī plkst.14.30 otrajā stāvā tagadējās 4.klases telpās.

Stabulnieku pagasta valde

paziņo,

ka Stabulnieku pagasta zemes ierīcības pirmprojektu varēs apskatīt Stabulnieku pagasta valdes telpās no šī gada 2. līdz 14.decembrim.

Zemes ierīkotājs un zemes komisijas locekļi konsultēs otrdienās, trešdienās un ceturtdienās no plkst.9.00 līdz 16.00.

Šī gada 6.decembrī plkst.17.00 Līvānu stikla fabrikas klubā notiks garāžu kooperatīva „Grīva” sapulce.

Pērk

līdz 1945.gadam ražotu motociklu vai automašīnu. Tālrunis Rēzeknē 24325 vai 72952.

Steidzami maina

trisistabu dzīvokli pret diviem dzīvokļiem. Visi ar ērtībām. Zvanīt 22552 līdz 17.00.

Īrē

ģimene dzīvokli. Tālrunis 42601.

Un tā mēs aizejam —
Tā pēkšņi un pavisam.
Izsakām dziļu līdzjūtību Vladislavam Vilcānam, no BRĀĻA atvadoties.

Kaimiņi

Mežs klusē, klusē katra taka,
Kur ilgu gadu gāju, lēt.
Nu pienācis ir brīdis, ardievas
kad sakām,
Kur taka pēdējā uz kapu kalnu
iet.

J.Osmanis

Izsakām dziļu līdzjūtību Annai Patmalniecei, TEVU pavadot kapu kalniņā.

Preiļu trikotāžas fabrikas kolektīvs

Lēks saule citu rītu
Druvas, silus apraudzīt.
Tu gulēsi mūža miegu
Baltos smilšu palagos.

T.dz.

Izsakām dziļu līdzjūtību Genovefai Romanovskai sakarā ar TEVA nāvi.

Preiļu vairumtirdzniecības bāzes kolektīvs

Tik skumjš man uzrakstīties
liktnis,
Tas — Dievu diktētais pa
zvaigžņu logiem,
Kā peļeks vakars agri satumsis
Bez cīruļiem un varavīksnes
lokiem.

Mūsu līdzjūtība Franča IGNATOVIČA tuviniekiem, no viņa uz mūžu atvadoties.

Stabulnieku mehanizatoru kolektīvs

Koks nezina, kad vētrā tas lūzīs,
Ne cilvēka sirds, kad pukstēt tā
stās...

Izsakām līdzjūtību Valdai Pudulei, VECTEVU guldot zemes klēpī.

Klasesbiedri, audzinātāja

Lēni, lēni, klusu, klusu
Liekam soļus smiltājā,
Māmuliņa iet uz dusu
Savā gaitā pēdējā.

T.dz.

Izsakām dziļu līdzjūtību Bernadetei Vanagai, MĀMULU smiltāja izvadot.

Sagādes un ražošanas apvienības kolektīvs

GALVENAIS REDAKTORS PĒTERIS PIZELIS

Laikraksts iznāk kopš 1950.gada 29.marta, otrdienās un ceturtdienās.

Dibinātājs un izdevējs — apgāds „Avīze”, Rīgā, K.Barona ielā 2.

Reģistrācijas apliecība Nr.0091.

Redakcijas adrese: 225250. Preiļos, Aglonas ielā 1. Tālrunis 22303.

Datorsaikiņš. Iespējamais ražošanas apvienības „LITTA” Daugavpils tipogrāfijā, Valkas ielā 1. Ofsetreprodukcija. 1.nosacītā iespiednieksne.

Mētiens latviešu izdevumam 9219, krievu — 3293.

Pasūtījuma indekss 68169.